

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om baggrunden for de såkaldte kalvepræmier og forsøgene på efterfølgende at fjerne de værste urimeligheder?«

Af Jens Peter Vernersen (S), Ritt Bjerregaard (S), Jacob Buksti (S), Jørn Jespersen (SF), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Mogens Nørgård Pedersen (KD).

(Forespørgslen anmeldt 5/11 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/11 2004).

Begrundelse

Jens Peter Vernersen (S):

Vi har bedt om denne forespørgsel for at få ministeren til at oplyse om baggrunden for de såkaldte kalvepræmier og forsøgene på efterfølgende at fjerne de værste urimeligheder.

Den tidligere fødevareminister lavede som bekendt en aftale med Dansk Folkeparti og landbruget, en aftale, der bl.a. havde som konsekvens, at mange ældre landmænd kunne se frem til en næsten livsvarig pension, der i øvrigt kunne gå i arv.

Disse oplysninger om, hvad denne aftale indebar, var fuldstændig klarlagt i notater til Folketingets Europaudvalg og i øvrigt også omtalt i pressen, f.eks. i Jyllands-Posten den 12. juli 2002 under overskriften »Landmænd på livsvarig EU-pension«. Dette gjaldt, også efter at det meste af bedriften var afviklet.

I begyndelsen af oktober 2004 fik 32.700 landmænd så et brev fra Direktoratet for Fødevare-
Erhverv med en foreløbig beregning af deres kvægtillæg, altså ikke kun kalvetillæg, men kvægtillæg i det hele taget.

Kvægtillægget er nyt og træder i kraft den 1. januar 2005.

Nu kommer den vanvittige aftale, der var indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti, igen til debat, og det er der jo meget god grund til. Det er svært for landets borgere at forstå, at regeringen og Dansk Folkeparti indgår en aftale, der giver så ekstreme særfordele til et erhverv. Der er landmænd, der med den nye støtte får over 500.000 kr. om året; topscoreren får over 1 mio. kr.

Da debatten blussede op, efter at beregningerne om støttens størrelse blev kendt igen, fik regeringen og den nye fødevareminister røde

ører, og måske også kolde fødder, og lovede at finde en anden måde at fordele pengene på.

Vi har bedt om denne forespørgsel, for at fødevareministeren kan få lejlighed til at oplyse om baggrunden for kalvepræmierne, forsøgene på efterfølgende at fjerne de værste urimeligheder og herunder naturligvis også at oplyse bredere i forhold til hele området; det er jo som sagt ikke kun kalvepræmier, det drejer sig om.

Kl. 9.05

Der har ikke været nogen debat, efter at fødevareministeren indgik den nye aftale med Dansk Folkeparti – i øvrigt en aftale, der er interessant, idet den jo stort set dækker halvdelen af EU's budget her i Danmark. Og aftalen er så indgået med et parti, som jo stort set er imod alt på EU-området.

Det er en problemstilling, som vi kommer til at diskutere i en anden anledning, men som jo også er ganske problematisk, og den har også været rejst her i Folketinget.

Men som sagt vil vi gerne have, at fødevareministeren oplyser om baggrunden for den nye aftale, og hvad den indeholder, og det glæder vi os naturligvis meget til.

Besvarelse

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Det meget omdiskuterede spørgsmål om kalvepræmier og de såkaldte kalvepensionister har jo baggrund i reformen af den fælles landbrugs politik og dens iværksættelse i Danmark. Det har været en lang proces, og nye løsningsmuligheder i forbindelse med de forskellige problemstillinger er opstået i løbet af denne proces, f.eks. vedrørende definitionen af vedvarende græs, hele forpagtningsspørgsmålet, der relaterer sig til den nationale reserve, eller rækkevidden af artikel 29. Det gælder også med hensyn til kalvepensionister eller gyldne hektarer.

Problemet består i, at landmanden i henhold til EU-bestemmelserne inden for visse rammer kan beholde tillægspræmien for oksekød, selv om han har reduceret det landbrugsareal, som han disponerede over i referenceperioden. Det betyder også, at den landmand, der måtte være holdt op og nu genetablerer sig med ganske få hektarer, kan koncentrere tillægspræmien på dette mindre areal og derved opnå en samlet EU-støtte på indtil 5.000 euro pr. hektar svarende til godt 37.000 kr. En sådan situation er ikke rimelig, og det har derfor været nødvendigt at